

valget, men hvis de Herrer have læst Betænkningen igennem, ville de have set, at principielt er Udvalget i Grunden enigt om, at der ved denne Lov hverken vilde blive Tale om Paalægning af en Brændevinskat eller om at paalægge Kommunerne noget yderligere direkte Bidrag, men Forslaget er imidlertid foreløbig i alt Fald kun stillet af et Flertal, og jeg behøver næppe at anbefale dette Forslag til Vedtagelse af Tinget. — Under Nr. 25 er stillet et Forslag, som allerede var fremme i Fjor, af et Flertal, som gaar ud paa at aabne Kommunerne Udgang til at betale Indstud i Sygekasserne for saadanne Medlemmer, som ikke skønnes selv at være i Stand til at udrede dette Bidrag. Der synes jo at være ikke lidt, der kunde tale for denne Bestemmelse, og jeg har derfor ogsaa sluttet mig dertil. S og for sig vil det jo praktisk talt kun sige, at det er en Udgift, som Kommunerne kunne vedtage uden dertil at erhverve Amtsraadets Samtykke, thi med Amtsraadets Samtykke ville Kommunerne jo ogsaa nu kunne gøre det.

Til § 10 er der stillet 2 Vædringsforslag. Paragraffen gaar ud paa at hjemle Sygekasserne Ret til nedsat Betaling for Medlemmernes Opiagelse paa Sygehuse. Lovforslaget omhandler kun Medsættelsen, men Flertallet søger dertil, at der ogsaa skal være Udgang til Fritagelse, og Vædringsforslaget Nr. 26 gaar derfor ud paa at bestemme, at Sygekasserne have Udgang til Fritagelse for eller Medsættelse af Betalingen. Der overlades altsaa de paagældende Bestyrelser for Sygehuse, som altsaa ville være enten Kommunalbestyrelserne i Købstæderne eller Amtsraaderne paa Landet, at afgøre, hvor vidt og i hvilket Omfang man vil tilstaa denne Medsættelse i Betalingen eller eventuelt hel frit Sygepleje. Nu er Forholdet jo det, at der følges forskellige Regler i de forskellige Amter. Udviklingen vil jo sandsynligvis føre med sig, at der ogsaa i den Henseende bliver mere Enartethed mellem de kommunale Distrikter indbyrdes, men vi have ikke troet, at vi ved Loven her burde gaa videre end til at overlade det til de paagældende Kommuner Bestyrelse selv at bestemme, om de ville give frit Sygepleje paa Sygehuse eller kun nedsat Betaling. Vædringstallet gaar jo i sit

Vædringsforslag under Nr. 27 det Stridt videre, at det vil have bestemt ubetinget vederlagsfrit Ophold paa Sygehuse. Jeg antager, der er nogen Betænkning ved saaledes at paatvinge Kommunerne en saadan forøget Udgift, som jo vilde være af et ikke ganske ringe Omfang, men jeg udtaler det Naab, at de paagældende Kommunalbestyrelser selv efterhaanden ville naa dertil, at der kan blive frit Sygehusepleje for Sygekasseforeningsmedlemmer. — Vædringsforslagene til § 11, som omhandle den kommunale Kørselspligt overfor Sygekasserne, behøver jeg næppe at omtale nærmere; det er til Dels kun Redaktionsændringer og forstaaes for øvrigt af sig selv. — Lige saalidt behøver jeg at omtale Vædringsforslaget under Nr. 33. — Vædringsforslaget Nr. 34 til § 12 er kun en simpel Folge af Vædringsforslaget Nr. 24; idet det direkte Bidrag fra Kommunerne til Kasseforretninger bortfalder, bortfalde jo ogsaa de Bestemmelser, der omhandle den Naade, hvorpaa dette Bidrag udredes og udbetales.

Væsentligere er Vædringen under Nr. 35, der er stillet af et Flertal til § 14. § 14 omhandler de Forpligtelser, som Sygekasserne skulle paatage sig lige over for Medlemmerne, naar de ville anerkendes og modtage Tilflugt af det offentlige. Der bestemmes i Lovforslagets § 14, at der dels skal ydes frit Lægehjælp og Sygehusebehandling til Medlemmerne og dels en Pengehjælp, som nærmere bestemmes i andet Stykke af Paragraffen. Ved at se Beretningerne fra et stort Antal af Landets Sygekasser har man fundet, at man i Praxis gaar meget forskellige Veje omkring i de forskellige Egne. Noogle Steder ydes der Læge- og Pengehjælp, andre Steder Medicin og Pengehjælp, andre Steder Pengehjælp alene. Det er altsaa højt forskelligt, og Flertallet har derfor ment, at det heller ikke paa dette Punkt vilde være praktisk rigtigt at paatvinge Sygekasserne Bestemmelser, som ikke ere fornødne. Naar den enkelte Sygekasse mener at varetage sit Tarv bedst ved at yde sit Bidrag til Medlemmerne paa den ene eller anden Naade, forekommer det os ogsaa, at det vilde være rigtigst at overlade den Skonnet derom. Men paa den anden Side maa det offentlige selvfølgelig forlange, at der ydes